



# Ministerstwa Poczty i Telegrafów

№ 17.

WARSZAWA, DNIA 21 KWIETNIA 1923.

Rok V.

## TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia:*

79. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 marca 1923 r. w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży.
80. Przepisy wykonawcze z dnia 9 marca 1923 r. do rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922, w przedmiocie tymczasowej pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych.
81. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 27 lutego 1923, w przedmiocie ulg kąpielowych w państwowych zakładach zdrojowych w Busku, Ciechocinku i Krynicy.
82. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 6 kwietnia 1923 L. 645/IV, w przedmiocie wprowadzenia zmian w instrukcji służbowej dla Dyrekcji Poczty i Telegrafów.
83. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 7 kwietnia 1923 r. L. 1027/IV, w sprawie przesyłania przesyłek pocztowych w torbach zamykanych dla adresatów zamieszkałych w pozamiejscowym okręgu doręczeń urzędu pocztowego.

## *Zarządzenia:*

84. Zwrot opłaty za reklamacje telegramów krajowych.
85. Częściowa zmiana postanowień o obrocie oszczędnościowym P. K. O.

*Okólniki:* Rozwój sieci pocztowej i zmiany w ustroju urządzeń pocztowych w pierwszym kwartale 1923 roku. — Pobieranie opłaty za zawiadomienia o niedoręczalności paczek. — Awizowanie przesyłek wartościowych. — Poczta lotnicza Warszawa—Praga—Strassburg—Paryż i Warszawa—Praga—Wiedeń—Budapeszt. — Wykaz zakazanych wydawnictw. — Przywrócenie debitu pocztowego dwutygodnikowi „Wola Rossii”. — Podjęcie obrotu pieniężnego w urzędzie pocztowym Lenin. — Zwinięcie urzędu pocztowego Budzów. — Wykaz książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

*Wiadomości osobowe:* Mianowanie. Konkurs. Odwołanie konkursu.

*Dział urzędowy Dyrekcji Poczty i Telegrafów:* Lwów i Bydgoszcz.

## Ustawy i rozporządzenia.

79

### Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 marca 1923 r. w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży.\*)

Na zasadzie postanowień o normowaniu poborów niestałych i ubocznych, zawartych w ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P.

\*) Ogłoszone w Dz. U. R. P. nr. 28|1923 poz. 168.

nr. 65, poz. 429—431 i 433—436) i w ustawie z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 28 poz. 226), zarządza się co następuje:

§ 1. Normalne dietyienne, określone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 15 poz. 100), ustala się jak następuje:

Dla urzędników:

I st. sł. na . . . . .	2224 mk.
II „ „ „ . . . . .	1768 „
III „ „ „ . . . . .	1768 „
IV „ „ „ . . . . .	1768 „
V „ „ „ . . . . .	1584 „
VI „ „ „ . . . . .	1336 „
VII „ „ „ . . . . .	1144 „
VIII „ „ „ . . . . .	888 „
IX „ „ „ . . . . .	888 „
X „ „ „ . . . . .	760 „
XI „ „ „ . . . . .	760 „
XI „ „ „ . . . . .	760 „

Dla sędziów i prokuratorów:

a) pobierających uposażenie grupy I na . . . . .	1336 mk.
b) „ „ „ „ „ II „ . . . . .	1584 „
c) „ „ „ „ „ III i IV „ . . . . .	1768 „

Dla profesorów państwowych szkół akademickich:

Dla profesorów zwyczajnych na . . . . .	1768 mk.
Dla „ „ nadzwyczajnych na . . . . .	1584 „
Dla zastępców profesorów na . . . . .	1336 „
Dla adiunktów, kustoszów, prosektorów, konstruktorów i obserwatorów na . . . . .	1144 „
Dla asystentów starszych na . . . . .	888 „
Dla asystentów młodszych (demonstratorów, elewów) na . . . . .	760 „

Dla wyższych funkcjonariuszów Policji Państwowej:

I st. sł. na . . . . .	1768 mk.
II „ „ „ . . . . .	1584 „
III „ „ „ . . . . .	1584 „
IV „ „ „ . . . . .	1336 „
V „ „ „ . . . . .	1336 „
VI „ „ „ . . . . .	1144 „
VII „ „ „ . . . . .	888 „
VIII „ „ „ . . . . .	888 „

Aplikanci sądowi i egzaminowani, zastępcy sędziów śledczych i asesorowie sądowi z b. dzielnicy pruskiej otrzymują . . . . .	1144	„
Inni aplikanci sądowi . . . . .	888	„

## Pracownicy kolejowi otrzymują:

1 st. pł. . . . .	1768	mk.
2 „ „ . . . . .	1584	„
3 „ „ . . . . .	1336	„
4 „ „ . . . . .	1144	„
5 „ „ . . . . .	888	„
6 „ „ . . . . .	888	„
7 „ „ . . . . .	760	„
8 „ „ . . . . .	760	„
9 „ „ . . . . .	760	„
10 „ „ . . . . .	576	„
11 „ „ . . . . .	576	„
12 „ „ . . . . .	576	„
13 „ „ . . . . .	576	„
14 „ „ . . . . .	456	„
15 „ „ . . . . .	456	„

Funkcjonariusze niżsi od 1 st. pł. do 4 stopnia płacy . 456 mk.

Funkcjonariusze niżsi od 5 st. st. pł. do 9 st. pł. tudzież pomocnicy kancelaryjni w b. zaborze austrijackim . . . . . 576 „

Posterunkowi i starsi posterunkowi Policji Państwowej . 712 „

Przedownicy i starsi przodownicy Policji Państwowej . . 760 „

**§ 2.** Paragraf 8, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 41, pcz 347) uzupełnia się w ustępie zatytułowanym „Wydatki na tragarzy” przez dodanie następującego drugiego zdania:

„Geometrom, którzy zabierają ze sobą do wagonu instrumenty miernicze, przysługuje zwrot kwot zapłaconych tragarzom za przenoszenie tych instrumentów z dorożki do wagonu kolejowego oraz z wagonu do dorożki, o ile kwoty te nie przekraczają jednorazowo potrójnego wynagrodzenia ustalonego w taryfie“.

**§ 3.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1923 r.

Prezes Rady Ministrów *W. Sikorski.*

Minister Skarbu: *W. Grabski.*

## 80.

### **Przepisy wykonawcze z dn. 9 marca 1923 r. do rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 roku w przedmiocie tymczasowej pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych.**

Na podstawie § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 30 stycznia 1922 r. („Monitor Polski“ № 69, poz. 33) zarządza się, co następuje:

#### § 1.

Do § 3 punkt 4 rozporządzenia z dnia 30 stycznia 1922 r. („Monitor Polski“ r. 1922, № 69, poz. 33 i № 253, poz. 174). Udzielanie zapomóg pieniężnych na leczenie w uzdrowisku ma na celu akcję ratunkową dla funkcjonariuszów państwowych i członków ich rodzin, dotkniętych gruźlicą lub inną ciężką chorobą, wymagającą specjalnie pobytu w uzdrowisku.

Udzielanie zapomóg pieniężnych na leczenie w zdrojowiskach może nastąpić w wypadkach chorób, których leczenie bezwzględnie wymaga zastosowania danych wód i zabiegów balneoterapeutycznych.

#### § 2.

Do § 8 wymienionego w § 1 rozporządzenia. Decyzja o konieczności leczenia w uzdrowisku lub zdrojowisku uzależniona jest od zalecenia lekarza umówionego i od uznania lekarza powiatowego oraz urzędu wojewódzkiego (wojewódzki urząd zdrowia), względnie Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Funkcjonariusz państwowy, ubiegający się o zapomogę, składa na ręce lekarza powiatowego (wydziału zdrowia publicznego przy Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę) w drodze służbowej podanie, załączając pisemne zalecenie lekarza umówionego.

Lekarz powiatowy (wydział zdrowia publicznego na m. Warszawę) po zbadaniu chorego, na podstawie stwierdzonych obiektywnych zmian chorobowych, wystawia świadectwo lekarskie zgodnie z ustępem 2 § 12 przepisów wykonawczych z dnia 16 sierpnia 1922 r. do rozporządzenia Rady Ministrów z d. 30 stycznia 1922 r., w przedmiocie tymczasowej pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych („Monitor Polski“ № 198) i przesyła je z należycie uzasadnionym wnioskiem do urzędu wojewódzkiego (wojewódzkiego urzędu zdrowia).

Urząd wojewódzki (wojewódzki urząd zdrowia) względnie wydział zdrowia publicznego Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę — rozważa podanie co do czasu wskazań leczniczych, oraz co do trwania kuracji i określa wysokość zapomogi, biorąc za podstawę obliczenia takse przyszłej danemu funkcjonariuszowi klasy szpitala powszechnego w siedzibie władz wojewódzkich tego województwa, do którego funkcjonariusz udaje się na leczenie.

W stosunku do funkcjonarjuszów urzędów wojewódzkich (Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę) decyduje co do przyznania zapomóg Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Czas trwania przepisanej kuracji w zdrojowisku lub uzdrowisku, według którego to czasu oblicza się wysokość zapomogi, nie może być dłuższy ponad 4 tygodnie, w przypadkach gruźlicy termin ten przedłuża się do 3 miesięcy.

W wypadkach niezbędnej konieczności, na wniosek urzędu, któremu chory funkcjonarjusz jest podległy, Ministerstwo Zdrowia Publicznego udziela zaliczki w wysokości, nieprzekraczającej 75% całkowitej kwoty zapomogowej, określonej przez Wojewódzki Urząd Zdrowia, Urząd Zdrowia Publicznego na m. Warszawę, lub Ministerstwo Zdrowia Publicznego, zgodnie z § 22 ustęp 4—5 niniejszych przepisów wykonawczych, z tem jednak zastrzeżeniem, że dany funkcjonarjusz, po odbyciu kuracji, winien udowodnić przeprowadzoną kurację oraz czas bytności w uzdrowisku odpowiednimi zaświadczeniami (§ 4).

### § 3.

Do przedostatniego ustępu § 8 wymienionego w § 1 rozporządzenia. W razie odbycia porodu w domu należy funkcjonarjuszowi na podstawie przedłożonych rachunków zwracać dotyczące wydatki w wysokości kosztów 10 dni szpitalnych, według taksy, ustalonej dla przysługującej funkcjonarjuszowi klasy szpitala powszechnego danej miejscowości położonego.

O ile jednak koszty porodu wynosiły mniej, aniżeli dana dziesięciodniowa taksa szpitalna, należy funkcjonarjuszowi zwrócić faktycznie poniesione wydatki.

### § 4.

Wypłata zapomogi dokonywa się po powrocie chorego z uzdrowiska, względnie zdrojowiska, na podstawie zaświadczenia lekarza umówionego dla danego uzdrowiska lub zdrojowiska, albo lekarza urzędowego o odbytej kuracji, przy określeniu dnia jej rozpoczęcia i ukończenia.

### § 5.

Paragraf 11 przepisów wykonawczych z dnia 16 sierpnia 1922 r. („Monitor Polski” Nr. 198, poz. 123) uzupełnia się przez dodanie w końcu ustępu drugiego następującego zdania: „O ile chodzi o zwrot kosztów leczenia funkcjonarjuszów urzędów administracyjnych II instancji oraz Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę — decyzja należy do Ministerstwa Zdrowia Publicznego”.

Funkcjonariusze, mieszkający lub zatrudnieni w danem zdrojowisku lub uzdrowisku, nie otrzymują zapomogi pieniężnej.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Sikorski.*

Minister Zdrowia Publicznego:

(—) *Chodźko.*

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

## 81

### **Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 27 lutego 1923 r. w przedmiocie ulg kąpielowych w państwowych zakładach zdrojowych w Busku, Ciechocinku i Krynicy.**

Na podstawie art. 1 ustawy z dn. 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Lekarze po należytem wylegitymowaniu się w dyrekcji zakładu zdrojowego otrzymują kąpiele oraz wszelkie zabiegi bezpłatnie.

§ 2.

Żony i dzieci lekarzy, pozostające na ich utrzymaniu, po należytem wylegitymowaniu się w dyrekcji zakładu zdrojowego, otrzymują po 25 kąpeli lub zabiegów za połowę ceny.

§ 3.

Urzednicy oraz niżsi funkcjonariusze państwowi, posiadający zezwolenie właściwego państwowego urzędu (wojewódzkiego urzędu zdrowia) na korzystanie z kąpeli lub zabiegów balneoterapeutycznych na koszt Skarbu, otrzymują je w ilości, wskazanej w zezwoleniu, za połowę ceny, przyczem obowiązani są okazać dyrekcji zakładu zdrojowego, prócz zaświadczenia lekarskiego, swoją legitymację.

Ta sama ulga przysługuje funkcjonariuszom kolei państwowych po przedstawieniu w zarządzie zdrojowym zaświadczenie lekarza kolejowego, potwierdzonego przez właściwą dyrekcję kolejową oraz legitymacji służbowej.

Rodziny urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych oraz kolejowych nie mają prawa do żadnego opustu.

## § 4.

Stali lub sezonowi funkcjonariusze zakładowi, ich żony oraz nieletnie dzieci na podstawie świadectwa lekarskiego, wydanego przez lekarza uzdrowskiego, otrzymują kąpiele oraz zabiegi bezpłatnie w ilości w zaświadczeniu lekarskiem wskazanej.

## § 5.

Wszelkie ulgi, udzielone jednej osobie, nie mogą być przeniesione na inne; każde nadużycie w tym względzie, o ile nie nosi znamion przekroczenia ustawy karnej, pociąga za sobą natychmiastową utratę przyznanych już ulg, oraz prawa korzystania z nich w przyszłości.

## § 6.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą:

1) rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 13 maja 1919 r. (przepisy o udzielaniu ulg w państwowych zakładach zdrojowych — „Monitor Polski” Nr. 110),

2) rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 6 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 13 maja 1919 r., dotyczącego przepisów o udzielaniu ulg w państwowych zakładach zdrojowych („Monitor Polski” Nr. 71),

3) instrukcje Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dn. 28 marca 1922 r. dla dyrektorów państwowych zakładów zdrojowych w Busku, Ciechocinku, Krynicy w sprawie udzielania mieszkań w budynkach rządowych i ulg kąpielowych (Biuletyn Ministerstwa Zdrowia Publicznego Nr. 2).

## § 7.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:

(—) *Chodźko.*

82

**Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 6 kwietnia 1923 r. L. 645/IV w przedmiocie wprowadzenia zmian w instrukcji służbowej dla Dyrekcji Poczt i Telegrafów (Dz. u. M. P. i T. Nr. 21/1922).**

## § 1.

Normy wartości i kwoty wydatków w granicach których decyzja należy do Dyrekcji Poczt i Telegrafów, wyrażone w instrukcji sł. cyframi stałymi, znosi się.

## § 2.

Uprawnienia Dyrekcji Poczt i Telegrafów do podejmowania decyzji co do wysokości norm wartości i kwot wydatków będą—do czasu wprowadzenia stałego miernika złotego—oznaczane w osobnych zarządzeniach wydawanych przez Ministerstwo.

## § 3.

W myśl § 2 należy w instrukcji służbowej dla Dyrekcji Poczt i Telegrafów (Dz. urz. nr. 21/1922) przeprowadzić odręcznie odnośne poprawki, a w szczególności należy w ustępach:

- 1) Dział II, punkt C ustęp 9,
- 2) Dział II, punkt D, ustępy 1, 3, 4, 5 i 6,
- 3) Dział II, punkt F, ustęp 1 i 2,
- 4) Dział II, punkt G, ustęp 1, 2 i 3,
- 5) Dział II, punkt H, ustęp 1 i 3,
- 6) Dział III, punkt 6 i 9,
- 7) Dział IV, ustęp 9,

wpisać w przystosowanym brzmieniu słowa: „kwotę oznaczoną w osobnych zarządzeniach, wydawanych przez Ministerstwo.“

Kierownik Ministerstwa

*Moszczyński.*

## 83.

**Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 7 kwietnia 1923 r. L. 1027/IV, w sprawie przesyłania przesyłek pocztowych w torbach zamykanych dla adresatów zamieszkałych w pozamiejscowym okręgu doręczeń urzędu pocztowego.**

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Pr. P. P. Nr. 44 poz. 310) zarządzam co następuje:

§ 1. Odbiorcy zamieszkali w zamiejscowym okręgu doręczeń, przez który przechodzą regularnie kursy pocztowe (ambulansowe, gościńcowe) mogą żądać, ażeby przynależny urząd pocztowy, włączony do tych kursów pocztowych, przesyłał i odbierał zwykle przesyłki listowe (listy, kartki pocztowe, czasopisma, druki, próbki oraz zawiadomienia o nadeszłych przesyłkach i t. p.) w zamykanych torbach pocztowych, za pośrednictwem tych kursów.

§ 2. Żądanie takie ma zgłosić interesowany w swoim przynależnym urzędzie ustnie lub pisemnie, i dostarczyć urzędowi pocztowemu torbę do zamknięcia, względnie inny poręczny schowek, od którego jeden klucz ma znajdować się w urzędzie pocztowym, a drugi u interesowanej osoby.



§ 3. Prawo decyzji odnośnie otrzymywania i przesyłania poczty w torbie zamykanej przysługuje w każdym poszczególnym wypadku naczelnikowi urzędu pocztowego, względnie naczelnikowi przełożenia ambulansowego. Od decyzji odmownej może odwołać się interesowany do właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Przy udzielaniu zezwoleń, należy brać pod uwagę okoliczność, czy przesyłanie w ten sposób poczty nie wpłynie ujemnie na bieg połączeń pocztowych, lub też nie będzie połączone ze szkodą dla służby pocztowej. W razie poczynienia ujemnych spostrzeżeń, może urząd pocztowy odwołać w każdym czasie udzielone zezwolenie bez podania powodów.

Z zasady przesyłanie poczty w torbach zamykanych ma się odbywać raz dziennie. Od powyższej zasady może nastąpić wyjątek w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie z tem atoli zastrzeżeniem, że przesyłanie kilkakrotnie dziennie, przesyłek w torbie zamykanej, nie pociągnie za sobą ujemnych następstw.

§ 4. Oprócz właściciela torby, mogą korzystać za jego zgodą także inne osoby z przesyłania i otrzymywania poczty w wspólnej torbie, bez uiszczenia specjalnych należności, jeżeli osoby te pozostają z nim w spólnem gospodarstwie domowem, lub wspólnym warsztacie pracy, i godzą się na taki sposób odbioru swoich przesyłek.

Osoby natomiast, które nie należą do wspólnego gospodarstwa domowego lub wspólnego warsztatu pracy właściciela torby, a chcą korzystać za jego zgodą z przesyłania i otrzymywania poczty w wspólnej torbie, muszą każda z osobna uiścić przepisaną należność taryfową.

§ 5. W piśmie zezwalającym na korzystanie z prawa otrzymywania i przesyłania przesyłek pocztowych w torbie zamykanej, urząd pocztowy oznaczy dokładny czas i miejsce oddawania i odbioru torby przez konwój pocztowy i zarazem nadmieni, że w przepisany czasie i miejscu ma jawić się interesowany, względnie wysłać posłańca po odbiór torby od konwojanta. Częściej powtarzające się niejawienie po odbiór torby, może pociągnąć za sobą pozbawienie prawa korzystania z wymiany torby.

§ 6. Należność za jednorazową dzienną wymianę torby uiszcza interesowany z góry za każdy miesiąc i bez względu na to, czy z prawa przesyłania przesyłek w torbie zaczął korzystać z początkiem miesiąca, czy też później. Jeżeli wymiana torby następuje częściej niż raz dziennie, należność tę pobiera się oddzielnie za każdą dzienną wymianę.

W razie odwołania udzielonego zezwolenia lub też zrzeczenia się przez adresata prawa korzystania z przesyłania i otrzymywania przesyłek pocztowych w torbie zamykalnej, nie zwraca się adresatowi żadnych uiszczonych należności, bez względu na termin, kiedy odwołanie nastąpiło, względnie kiedy zgłoszono zrzeczenie.

§ 7. Zarząd pocztowy nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności za zawartość znajdującą się w zamykanej torbie, ani też za następstwa wynikłe z powodu późnego doręczania, lub mylnego wydania torby.

W własnym interesie winni starać się interesowani odbierać osobiście torbę, względnie wysyłać stałego posłańca, który byłby znany konwojowi pocztowemu.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1923 roku i obowiązuje wszystkie urzędy pocztowe w Polsce.

### PRZEPISY WYKONAWCZE.

do § 1. Na zawiadomienia używa się druku Nr. 34.

do § 3. Naczelnik urzędu pocztowego udziela zezwolenia na przesyłanie przesyłek pocztowych w torbach zamykanych na własną odpowiedzialność. Z tego powodu przy udzieleniu zezwolenia zaleca się zachowanie przepisanych środków ostrożności, ażeby wymiany poczty za pomocą torb zamykanych nie była połączona z niebezpieczeństwem dla transportu poczty.

do § 4. Pod słowem „wspólny warsztat pracy” należy rozumieć skupienie się więcej osób, związanych ze sobą wspólnością pracy umysłowej i fizycznej, zajętej w jednym i tym samym zakładzie przemysłowym, ognisku lub przedsiębiorstwie pracy. O ile chodzi o zakłady przemysłowe, bankowe, handlowe, fabryczne i t. p. skupiające znaczną ilość pracowników (robotników), z prawa korzystania przesyłania i otrzymywania przesyłek za pomocą zamykanej torby, mogą korzystać bez uiszczania specjalnej należitości oprócz właściciela torby także inne osoby zajęte w tym przedsiębiorstwie, jeżeli do tego celu używają jednej wspólnej torby. Jeżeliby ilość przesyłanego materiału wymagała użycia więcej niż jednej torby, wówczas od każdej torby uiszcza się osobną należitość taryfową.

do § 6. Należitości pobrane za przewożenie przesyłek pocztowych w torbie zamykanej należy zaliczać w sposób analogiczny, jak należitości pobrane za skrytki pocztowe.

Wysokość należitości oznacza taryfa pocztowa.

Kierownik Ministerstwa:

*Moszczyński.*

## Zarządzenia.

84

**Zwrot opłaty za reklamacje telegramów krajowych.**

Oplata za reklamację telegramu krajowego, wniesiona przez reklamanta, może mu być zwrócona, o ile przeprowadzone dochodzenie wykaże, że reklamacja była uzasadniona, analogicznie jak za re-

klamację telegramu zagranicznego (Dodatek do Dz. Urz. nr. 26 ex 1922 str. 5, punkt 12).

Stosownie do powyższego należy w kolumnie „Uwagi“ taryfy telegraficznej wewnętrznej (Dz. U. M. P. i T. nr. 12 ex 1923 str. 255) umieścić pod pozycją 19 następujące zdanie: „Złożoną należytość reklamacyjną zwraca się, jeżeli się okaże, że reklamacja była uzasadniona.“

L. 446/IX z 5 kwietnia 1923 r.

## 85

Na wniosek Prezesa Pocztovej Kasy Oszczędności zarządza się co następuje:

Z dniem 1 maja 1923 r. wprowadza się częściową zmianę w postanowieniach o obrocie oszczędnościowym P. K. O., a mianowicie:

- 1) cenę książeczki oszczędnościowej podwyższa się na marek 1000.
- 2) minimalną pierwszą wkładkę na książeczkę wkładkową podwyższa się do marek 1000.
- 3) minimalną kwotę, jaką należy pozostawić na książeczce wkładkowej po dokonaniu doraźnej wypłaty—ustala się na marek 1000.

Urzędy pocztowe winny się ściśle zastosować do postanowień pod 1) 2) 3) i uzupełnić stosownie instrukcję „Postanowienia o obrocie oszczędnościowym P. K. O.“

L. 740/III z dnia 7 kwietnia 1923 r.

Częściowa zmiana postanowień o obrocie oszczędnościowym P. K. O.

## Okólniki.

### Rozwój sieci pocztowej i zmiany w ustroju urzędów pocztowych w pierwszym kwartale 1923 roku.

W czasokresie od 1/I do 31/III 1923 r. uruchomiono następujące urzędy i agencje pocztowe:

#### Urzędy:

Lenin, pow. Łuniniec; Miechów—Charznica, pow. Miechów; Poczajów, pow. Krzemieniec i „Pol. Wystawa Ruch na G. Śląsku“, na czas trwania wystawy w Katowicach od 28/I do 13/II br.

#### Agencje:

Albertyn, pow. Słonim; Bogorja, pow. Sandomierz; Czyżyny, pow. Kraków; Dr żbin, pow. Sieradz; Dryświaty, pow. Braślów; Gieraniony, pow. Wołożyn; Hałynka, pow. Słonim; Horodno lidzkie, pow. Lida, Iwacewicze, pow. Kosów poleski; Jałówka, pow. Wołkowysk; Jaszuny, pow. Wilno; Kiemieliszki, pow. Święciany; Kluszczany, pow. Święciany; Komarówka podlaska, pow. Radzyń; Konstantynów święciański, pow. Święciany; Korelicze, pow. Nowogródek; Krewa, pow. Oszmiana; Motol, pow. Drohiczyn; Mszaniec, pow. Husiatyn; Naliboki, pow. Wołożyn; Paleza, pow. Wadowice; Pęczniew, pow. Turek; Rohotna, pow. Słonim; Rudomino, pow. Wilno; Stefanpol, pow. Dzisna; Terebieżów, pow. Łuniniec; Trawniki pow.

Lublin; Wawiórka, pow. Lida; Widze, pow. Brasław; Wołkołata, pow. Duniłowicze; Wołma, pow. Stołpce.

Przemienione agencje na urzędy pocztowe:

Falenica, pow. Warszaw ; Władysławów kaliski, pow. Konin.

Reaktywowane agencje pocztowe:

Darachów, pow. Trembowla; Markowce, pow. Tłumacz; Ulucz, pow. Brzozów.

Przekształcone urzędy na agencje pocztowe:

Jasiennica śląska, pow. Bielsko; Porąbka uszewska, pow. Brzesko; Pradla, pow. Olkusz; Puńców, pow. Cieszyn; Rychwałd k. Żywca, pow. Żywiec; Wyciąże, pow. Kraków.

Przemieniono agencje na pośrednictwa pocztowe:

Sichów, pow. Lwów; Wojciechowice, pow. Przemyślany.

Zwinięto następujące agencje pocztowe:

Baginsberg, pow. Kołomyja; Baranów k. Kępna, pow. Kępno; Chorewo, pow. Prużana; Chyżne na Orawie, pow. spisko-orawski; Droginia, pow. Myślenice; Jasionna pow. Szamotuly; Kałaharówka, pow. pow. Skalat; Krowica, pow. Lubaczów; Lipa n. Notecią, pow. Chodzież; Łęka wielka, pow. Gostyń; Paleśnica, pow. Brzesko; Pęczkowo, pow. Szamotuly; Szczerowice, pow. Radziechów; Szańkowszczyki, pow. Czortków; Taczanów, pow. Pleszew; Tarchały, pow. Odolanów; Ustaszewo, pow. Żnin; Wielowicz, pow. Sępólno.

L. 1031/IV dnia 10 kwietnia 1923 r.

### **Pobieranie opłaty za zawiadomienia o niedoreczalności paczek.**

Według art. 40 instrukcji o paczkach, obowiązującej w b. dzielnicy austryjskiej i rosyjskiej (Dz. U. M. P. i T. Nr. 11 z 1919 str. 21) oraz § 45 przepisów służbowych dla b. dzielnicy pruskiej (V—I str. 127, wyjaśnienia do ustępu III), urząd pocztowy oddawczy wrazie niedoreczalności paczek przesyła do urzędu nadawczego na większą ilość paczek nadanych równocześnie przez tego samego nadawcę do tego samego odbiorcy, tylko jed no zawiadomienie o niedoreczalności, wobec czego za doreczenie takiego zawiadomienia względnie za zarządzenie, które wskutek powyższego zawiadomienia składa nadawca pomimo, iż zawiadomienie to, wzgl. zarządzenie, dotyczy większej ilości paczek, należy pobierać taryfową opłatę w wysokości przepisanej za zawiadomienie o niedoreczalności jednej paczki.

L. 170/V z 8 kwietnia 1923 r.

### **Awizowanie przesyłek wartościowych.**

W instrukcji o przewozie rejestracji i sposobie wymiany ładunku pocztowego ogłoszonej w Dz. U. M. P. i T. Nr. 24 z 1921 r. ustęp 2-gi § 35 zastępuje się następującym tekstem:

„Zasadniczo awizowaniu podlegają: listy wartościowe oraz paczki i workowniki, których wartość równa się lub przekracza 5.000.000 mk.

tudzież worki zbiorowe lub pieniężne zawierające przesyłki, których łączna wartość równa się lub przekracza 10.000.000 mk. Dyrekcjom pocztowym pozostawia się możliwość, w razie ujemnych stosunków bezpieczeństwa w danej miejscowości lub okolicy, obniżyć podaną skalę wartości tak przy przewozach kolejowych jak gościńcowych w szczególności, jeśli chodzi o przesyłki z zawartością pieniężną”.

Zarządzenie umieszczone w D. U. nr. 44 z 1922 r. poz. 123 unieważnia się.

L. 867/VII z dnia 11 kwietnia 1923 r.

### **Poczta lotnicza Warszawa-Praga-Strassburg-Paryż i Warszawa-Praga-Wiedeń-Budapeszt.**

Od 1 kwietnia r. b. odbywa się komunikacja lotnicza na przestrzeni Warszawa-Praga-Strassburg-Paryż i Warszawa-Praga-Wiedeń-Budapeszt codziennie z wyjątkiem dni świątecznych w których urzędy pocztowe nadawcze nie są czynne.

L. 3184/VI z dnia 4 kwietnia 1923.

### **Wykaz zakazanych wydawnictw.**

(Patrz. Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 15 z r. 1923)

Na mocy rozporządzenia powołanych władz zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozpowszechnianie w kraju i przewóz zagranicę następujących czasopism:

Nr. porządkowy	Nazwa wydawnictwa	Miejsce i kraj wydania	Język czasopisma
322	„Danziger Zeitung” (pismo codzienne)	Gdańsk	niemiecki
323	„Deutschoesterreichische Tages Zeitung” (pismo codzienne)	Wiedeń	„
324	„Promin” (miesięcznik)	Cserniowce (Rumunja)	ukraiński

L. 1639/V z 7 kwietnia 1923 r.

### **Przywrócenie debitu pocztowego dwutygodnikowi „Wola Rossii.”**

Na mocy rozporządzenia powołanych władz przywraca się debit pocztowy dwutygodnikowi rosyjskiemu „Wola Rossii” wychodzącemu w Pradze.

Wobec powyższego należy w wykazie zakazanych wydawnictw (Dz. Urz. nr. 4 z r. 1921) odnośny numer porządkowy 92 skreślić.

L. 1727/V z 7 kwietnia 1923 r.

### **Podjęcie obrotu pocztowego w urzędzie pocztowym Lenin.**

Z dniem 27 marca r. b. w urzędzie pocztowym Lenin, w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie, został podjęty obrót pieniężny za pomocą listów wartościowych i przekazów pocztowych.

L. 1787/V z 11 kwietnia 1923 r.

### Zwinięcie urzędu pocztowego Budzów.

Z dniem 31 marca 1923 r. zwija się urząd pocztowy Budzów, a jego okręg doręczeń t.j. gminy Budzów, Jachówka, Baczyn, Zachełuma i Bienkówka włącza się do zamiejscowego okręgu doręczeń u. p. Zembrzyce.

L. V/21424, dnia 24 marca 1923 r.

### Wykaz książeczek wkładowych P. K. O. z których wypłaty doraźne są wzbronione.

№	Miejsce wystawienia	Dzień	Nazwisko i Imię	Kwota Mk.	Uwagi
3637	P. K. O.	16, XII 920	Kubecki Piotr	74 352.95	zagubiona

### Wiadomości osobowe.

#### Mianowanie:

*Płociennik Józef*, dyrektorem urzędu pocztowego Łódź 1, w VI sł. służb.

#### Konkurs.

Na stanowisko naczelnika urzędu pocztowego V klasy Kodeń, powiat Biała podlaska, z u. osażeniem według X stopnia służbowego.

Termin do składania podań 3 tygodnie.

Podania w drodze urzędowej do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie.

#### Odwołanie konkursu.

Konkurs na posadę naczelnika urzędu pocztowego IV klasy w Stróżach, w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie, ogłoszony w Dz. urz. M. P. i T. nr. 4 ex 1923 r. odwołuje się.

L. 12032/I z dn. 30 marca 1923 r.

### Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Tel.

#### LWÓW.

#### Wiadomości osobowe.

#### Przeniesienia:

Starsi oficjałowie pocztowi: *Kluka Eugenjusz* z Mielca do Drohobycza, *Fic Józef* z Halicza do Strzyżowa, *Zerebecki Adam* z Tyśmienicy do Stanisławowa 2, *Lubieniec Teodot* z Paruopola do Lwowa, *Marmol Józef* z Żółkwi do Inowrocławia, *Pfeifer Reinhold* z Drohobycza do Stryja, *Ulanowicz Józef* z Załucza do Śniatyna, *Sydorak Teodor* ze Lwowa do Katowic,

starsi oficjałowie pocztowi w służbie technicznej: *Medoń Romuald* z Przemyśla do Tarnopola i *Woniak Michał* z Tarnopola do Stryja.

oficjałowie pocztowi: *Cieplik Wiktor* z Koropca do Czortkowa, *Wolak Michał* z Czortkowa do Stryja, *Holinka Helena* z Peczyniżyna do Lwowa, *Baran Helena* z Sanoka do Liska, *Borkowski Julian* ze Lwowa do Katowic, *Szuszkiwicz Władysław* z Łupkowa do Izbicy i Wisła, *Dorożowski Teodor* ze Zborowa do Tarnopola, *Kobrzyńska Helena* ze Śniatyna do Przemyśla,

oficjał pocztowy w służbie technicznej: *Tarnowski Wojciech* z Tarnopola do Przemyśla,

asystenci pocztowi: *Michałowicz Elżbieta* z Krystynopola do Krakowca, *Reiter Marja* z Rawy ruskiej do Lwowa, *Babik Marja* ze Lwowa do Peczeniżyna, *Zamojski Antoni* ze Zbaraża do Dukli, i urzędnik XII stopnia służbowego *Zbiegień Marja* z Liska do Ustrzyk dolnych.

Reaktywowany w czynnej służbie:

b. oficjał pocztowy *Jacek Władysław*, w charakterze oficjała pocztowego.

Mianowania: Naczelnikiem urzędu pocztowego:

*Łączyński Józef* — Rudki; *Pawłowska Karolina* — Łąka; *Szulakiewicz Aleksandra* — Żołyńia; *Sikorowicz Bronisław* — Czudec; *Danecki Mieczysław* — Sassów.

Rezygnacje:

*Cichocki Sylwester* z posady naczelnika urzędu poczt. w Bukaczowcach; ofc. poczt. *Greb Janina*, *Berdowska Olga* i asystent pocztowy *Golonka Helena* — z posady urzędnika pocztowego.

Rozwiązanie stosunku służbowego:

z oficjałem pocztowym *Galczyńską Stanisławą* asystentkami pocztowymi: *Szule Marją* i *Cielecką Heleną* i z praktykantem poczt. *Markowskim Mieczysławem*.

Zmarli:

st. kontroler poczt. *Haleczko Ludwik*, st. oficjał poczt. I kl. *Magoński Aleksander* i oficjał poczt. *Sagan Szymon*.

### Konkursy.

Na posadę agenta pocztowego I-go stopnia w Czerlanach (powiat Gródek Jagielloński).

Termin wnoszenia podań 3 tygodnie.

Na posadę agenta pocztowego III stopnia w Werchracie (powiat Rawa Ruska).

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

### BYDGOSZCZ:

#### Przestrzeganie przepisów o przesyłkach niedoreczalnych.

Liczne urzędy nie stosują się do okólnika z 4/II b. r., L. dz. 188/V., ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym № 11/23, str. 235, a mianowicie,

nie przysyłają z przesyłkami niedoręczalnymi podwójnych wykazów niedoręczalnych przesyłek (dr. № 7). Niektóre urzędy nie nadsyłają pozatem wogóle wykazów.

W rubryce „Dopłata“ zaliczają urzędy kwoty za wszystkie znaczki dopłaty znajdujące się na przesyłkach.

Wobec tego wyjaśnia się, że w rubryce „dopłata“ należy zaliczać tylko kwotę za znaczki nalepione przez urząd wysyłający przesyłki do Urzędu niedoręczalnych przesyłek (względnie przez agenturę należącą do danego urzędu) uwzględniając tylko takie znaczki, które są unieważnione odciskiem datownika. Znaczków przekreślonych na krzyż czerwonym ołówkiem nie należy zaliczać do rubryki „Dopłata“.

Niestosujących się do powyższego, pociągnie Dyrekcja do odpowiedzialności.

L. 1740/V z dnia 8 kwietnia 1923.

### **Konserwacja pieców i ognisk w mieszkaniach urzędowych.**

Funkcjonariusze pocztowi są odpowiedzialni za to, aby w zajmowanych przez nich mieszkaniach służbowych obchodzono się uważnie z umieszczonymi tam piecami i ogniskami. Ażeby glinie dać możność powolnego schnięcia, należy nowoustawione piece i ogniska opalać początkowo umiarkowanie.

Ogniska nie powinno się nadużywać do gotowania karmy dla zwierząt domowych i utrzymywać je przede wszystkim stale sucho, ponieważ wylewająca się z naczyń kipiąca woda wdziera się łatwo do rysów i zlepień i przyczynia się temsamem do niszczenia zaprawy glinianej.

Jeżeli lokatorzy nie będą się obchodzili starannie z temi obiektami, to w razie powstałych szkód, nałoży się na nich obowiązek poniesienia kosztów remontu.

P. p. kierownicy urzędów i agencji pocztowych powinni odpowiednio pouczyć funkcjonariuszów pocztowych, zajmujących mieszkania służbowe.

L. 1842/III. z dnia 29 marca 1923.

Adres Administracji: Ministerstwo Poczty i Telegrafów  
Warszawa, Plac Napoleona № 8, II piętro, pokój № 4.

Cena prenumeraty na 2 kwartał 1923 r. — 12.000 mk.

Cena egzemplarza pojedynczego 2.000 mk.

Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie  
dwuszpaltowej: 1.200 mk.